

alit per se: patet, felicitatem aliquam ex iis qua per se, & non ob aliud sunt experientiae, esse statuendam. Felicitas enim nullius rei indigat est, sed ex se ipso sufficit. Per se autem sunt experientiae illae, ex quibus præter operationem requiritur nihil: cuiusmodi esse actiones videntur, quæ ex virtute sunt: bona enim & honesta agere ex iis est, quæ per se experuntur. Quin etiam ex lusionibus illæ quæ iucundæ sunt: quippe cum non ob aliud ipsas eligant: dampnum enim ex ipsis potius quam utilitatem & corpora & fortunas negligentes, consequuntur. Configunt autem ad huiusmodi diuersationes plerique eorum qui felices habentur. Vnde apud tyrannos in existimatione sunt, qui in salibus diuersationibus sunt urbani: quippe cum in iis quæ illi appetunt, sese exhibeant iucundos. Indigent autem talibus. Ac videntur quidem hæc felicia esse, propterea quod qui in potestatisibus constituti sunt, his vacant, sed nullum fortasse argumentum huiusmodi homines sunt, non enim in dominatu virtus colloquata est, aut intellectus, ex quibus honestæ operationes existunt. Neque si isti quia sincera & liberalis voluptatis gustum non habent, ad corporis voluptates configunt: propterea has magis esse experientias existimandum est, nam & pueri quæ apud se in precio sunt, præstatissima esse opinantur. Consentaneum igitur est, ut sicut pueris & viris diuersa esse in precio videntur: ita prauis & honestis quoque videantur. Vnde quemadmodum sèpè dictum est, ea sunt preiosæ & iucunda, quæ probo viro huiusmodi sunt, atque ea maximè experienda operatio est vnicuique, quæ ex habitu proprio: probo autem viro, quæ ex virtute fit. Non est igitur in lusu felicitas, absurdum enim est lusum esse finem: & negotiari, & laborare tota vita ludendi causa, nam omnia, vt ita dicam, præter felicitatem alterius causa expetimus: quippe cum finis ipsa hæc sit. serio autem agere & laborare lusionis causa stultū planè ac puerile admodum videtur. Ludere autem vt serio agat quispiam ex Anacharsidis sententia videntur recte se habere: quippe cum lusus requieci similis sit. & cum nequeant homines assidue operari, requie indigent: non est igitur finis requies: causa enim operationis fit. At esse ex virtute vita felix videtur: hæc autem studiosa & seria est, nō in lusu versatur. Meliora præterea seria & studiosa esse dicimus ridiculis, & iis quæ cū lusu fiunt.

Aij dñe, κατ' αὐτὰς· δῆλον ὅπῃ τινὶ διδάσκεται, τῷ κατ' αὐτὰς ερεπθί τινὲς δέτειν, καὶ οἱ τῷ δι' αὐλοῦ, οὐδὲν γάρ εἰδεῖς ή διδάσκεται, αὐλὴ μάτηρ. κατ' αὐτὰς δὲ εἰσιν ερεπται, ἀφ' ὧν μηδὲν διπλωτεῖται παρεῖ τινὶ ἐνέργειαι. πινακίδιοι δὲ τοῦ δικαστηρίου αἱ κατ' ἀρχαῖς τοιχεῖαι· ταὶ γάρ καὶ τοῦ σπουδαῖα περιπτεῖαι, τῷ δι' αὐτὰς ερεπθί τῷ παρθενῷ δὲ, αἱ ιδεῖαι· οὐ γάρ δι' ἑταῖροι αὐτὰς φέμεναι· βλάπτονται γάρ ἀπὸ αὐτῶν μελλονται· αφελούμεναι τῷ σωματίῳ καὶ τὰς κτιστικές. ηταπειθεῖσται δὲ ὅπῃ ταὶ τυπεῖταις διατραχαὶ τῷ διδάσκειν ζωήν διπλωμονιζούμενοι οἱ πολλοὶ διὸ παρεῖ τοῖς τυχεῖνοις διδάσκειν οἱ συντάξιοι διατραχαὶ διατραχαὶ διητραχαὶ οὐδεπάλιοι· αὐτὸν γάρ εἰσιν, τὸν τούτοις παρέχοντο σφαῖς αὐτῶν ιδεῖς· Νονταὶ δὲ τοιμάτων. δοκεῖ μὲν οὐδὲ διδάσκειν ταῦτα τῷ δικαστηρίῳ, διὰ τὸν εἰ ταῖς σωματείαις εἰ τύποις διπλωμάται, οὐδὲν δὲ ἕτοις συμβοῖν οἱ τοιμάτοι εἰσιν· οὐ γάρ δὲ τῷ σωματεύειν ή αφετή, οὐδὲν ὁ νοῦς, ἀφ' αὐτοῦ αὐτούς διεργάται, οὐδὲν εἰ αἴρεισαν οὐτοῦ δυντες ηδονής εἰληφτοὶ καὶ ἔλευθεροι, διὸ τὰς σωματικὰς ηταπειθεῖσται, διὰ τὸ ταῦτα οιντέον αἰρετωτέρας τῷ· καὶ γάρ δι' αὐτῆς, τα πορφύραι ταῖς τιμαλαθραῖς, κράτισται εἰσινται τῷ· οὐδούρον δὲ, πάντερ παῖσι καὶ αἰδερίσιν ἑταῖροι φύγεται τίμα, οὕτω καὶ φαιλοῖς καὶ δημιεύεται. καθέτεροι οὖν πολάκις εἰρηται, καὶ τίμα καὶ οὐδέν δέ τὰ τοῦ σπουδαῖα τοιμάτα ὄντα· ἐνέργεια δὲ οὐ καὶ τὸν σινεταῖς τοῖς, αἰρετωτάς εὑρέγεται· καὶ τοῦ σπουδαῖα δὲ οὐ καὶ τὸν αἰρετωτό εἰ τὸ παρδία δέραι ή διητραχαῖς τοῖς διεργάταις οὐδὲν δικαστηρίον οὐδὲ πονεῖν παρατάχθεται, ηλίστρον φαρετεῖς καὶ λιαν παρθενοῖς παίζειν δὲ οὐτοῖς επιτεῖν, ἐπέργου χάρειν αἰρεύμενα, παλιν τῆς διδάσκειν τέλος γάρ αὐτῶν σπουδαῖεν δέ καὶ πονεῖν παρατάχθεται, ηλίστρον φαρετεῖς καὶ λιαν παρθενοῖς παίζειν δὲ οὐτοῖς επιτεῖν κατ' Ἀνάχαρσιν, ὅρθος ἐχειν δοκεῖ αἰρετωτό γάρ εἰσιν ή παρδία, αἰδερίσιν τοὺς σινεταῖς πονεῖν, αἰρετωταῖς δένονται οὐ δὲ τέλος ή αἰρετωταῖς γίνεται γάρ ἐνεργεῖς τῆς εὑρέγειας. δοκεῖ δὲ ὁ διδάσκαλος θεοὺς κατ' αἰρετωτά τῷ· Εἴτη δὲ αὐτούς διητραχαῖς, αλλὰ μὲν τὸ παρδία. βελτίω τοῦ λέγομεν τοῦ σπουδαῖα, τῷ γελοιοφυτῷ μὲν παρθενοῖς,

B δὲ, αἱ οὐδεὶς μού γράπτι ἐπειχεῖσαν αὐταῖς μέρη ταῖς
βελάπονται γράπτι ἀντί μηδέποτεν καὶ φελοῦσι, ἀμελοῦστες τῷ σωμάτιον καὶ τῆς
κτήσεως. καταφέγγοσι δὲ ὅπῃ ταῖς πεπάντας
διαγωγαῖς τῷδε διαθημονιζούσισιν οἱ πολοί
διὸ παρεῖ τοῖς τυχένοις. θυδημομόστιν οἱ τοῦ
τοις τοιαύτας διαγωγαῖς διτράπελοι· ἐν
γράψει τούτοις παρέχοσι σφραγίδαν
ηὔδεῖς. διονταί δὲ ποιουταν. δοκεῖ μή οὐδὲ
C διαθημονικὰ ταῦτα ἔχει, διὰ τὸν εἰ ταῖς οὐσι-
στίαις ἢ τούτοις δυσχρόλαβεν, οὐδέποτε δὲ ἐ-
στις σημεῖον οἱ τοιοῦτοι εἰστιν· οὐ γάρ εἰ τῷ
διωσιεύειν ἡ φρεπτή, οὐδὲ ὁ νοῦς, ἀφ' οὗν
απουσιδημάτιον εὑρέσει. αὐτοὶ εἴ τις εἰσερχεται
διὰ τοῦτος εἰς εἰκνιῶν κατέλευθεροι, διὸ
ταῖς σωματικαῖς καταφύγοσι, διὰ τοῦτο ταῦ-
τας οἰνέτον φρεπτοτέρας ἔχει· καὶ γράπτι παρέμετος,
ταῖς περ' αὐτοῖς πιμώμενα, κράτεστα σινταγ-
D ἔχει. δύλοιον δὲ, ἀστερ παγῆ καὶ αἰδρύσι τον
τερεψ φύγεται τίμα, οὐτοῦ κατέ φαινοις κατέ
θητειστο. καθεύδετο οὖν πολλάκις εἴρηται,
καὶ τίμα καὶ ηὔδεις τὰ τοῦ απουσιδημάτοις
αντεῖσται· ἐκέστι δὲ ἡ καὶ τὴν οἰκεῖαν ἔ-
χει, φρεπτοτέτοις εὑρέσει· καὶ τῷ απουσιδημάτῳ
δὲ ἡ καὶ τὴν φρεπτῶν οὐκ εἰ παγμάτιον ἔχει το-
μαχονία. καὶ γράπτοπον τὸ τέλος ἔχει πα-
E στιαν, καὶ προσγυμνατεύειθεν καὶ κακοπαθεῖν
τὸν βίον ἀπαντά τῷ παγμάτιον χάρεν· ἀπαντά
γράπτον εἰποῦν, ἐπίειρον χάρεν μέρη μεδα,
παλιὸν τῆς διαθημονίας τέλος γράπτοπον
δέσθειν δὲ καὶ πονεῖν παγμάτιον χάρεν, πλάστον
φρεπτον κατέ λίταν παγμάτον· παγμάτιον δὲ
απουσιδημάτῳ κατέ Ανάχαρσον, ὅρδες ἔχειν
δοκεῖ αἰδαπάνισθ γράπτον εἰσιν οὐ παγμάτιον μέρη
F τοιωτές τῇ σωματικῇ πονεῖν, πλάπανοσις δέ-
σθειται· οὐ δὲ τέλος οὐκ αἰδαπάνιστος. γίνεται γράπτον
τοῦς εὑρέσεις. δοκεῖ δὲ διαθημονία
βίος κατέ φρεπτῶν ἔχει· δοκεῖ δὲ απουσιδημάτος,
ἄλλον εἰ παγμάτιον. βελτίστον τε λέγεται τὸ
απουσιδημάτος, τῷδε γελοίων καὶ μηδὲ παγμάτιον,